

PANEGYRICUS
de
Insigni Nobilissimi ORDINIS A-
QUILÆ BORUSSICÆ
præstantia,
quem in
AUGUSTISSIMI & POTENTISSIMI
PRINCIPIS ac DOMINI,
DOMINI
FRIDERICI
REGIS BORUSSIÆ,

8cc. 8cc. 8cc.

NATALI quadragesimo nono
sub auspiciis

T. T.

D. JOHANNIS MEIERI,

In Gymnafii Regio-Joachimici Auditorio Majori

Die XIII. Julii MDCCV.

publicè dixit

HEINRICUS WILHELMUS HOLTZENDORFF,
Berolinensis,

COLONIAE MARCHICAE,
Typis ULRICI LIEBPERTI, Regii Typographi.

PANEGYRICUS

de

Insigni Nobilissimi Ordinis A-
GULAE BORUSSICAE

Præstantis,

quem in

Augustissimi & Potentissimi
PRINCIPIS ac DOMINI

DOMINI

FRIDERICI

REGIS BORUSSICAE

55 55 55

NAT. ALL. QUADRAGESIMO ANNO

D. JOHANNIS HERRER

BEHNKE'S WITFELMUS HOLTENDORF

1804

Q. D. B. V.

T. T.

Sc tandem post nubila Phœbus! Et, quæ planè singularis est in nos, in Marchiam Brandenburgicam, in nobilissimas Provincias, in Regnum Borussiae, quid? quod in univèrsam orbem Christianam divina clementia, ingentem illum, qui nonnisi cum vita nos relinquet, mœrorem, quàm benignissimè hoc ipso die Deus novo gaudio attemperat. Consedimus adhuc in luctu & squalore, & vix tantum vel fuit, vel admissum fuit solatii, quod gravissimum nostrum dolorem, qui ex HEROINÆ & REGINÆ INCOMPARABILIS, AUGUSTISSIMI NOSTRI FRIDERICI dignissimæ *Conjugis*, optimæ *Patriæ Matris* excessu nostris omnium animis inhæret, lenire, nedum auferre valuisset: sed læta nunc subitè Catastrophe, quæ ut alium induamus vultum jure meritoque nobis injungit. Pauci sunt elapsi dies, quando pro Majestate Regni, pro dignitate virtutum (quæ in alios diviso alveo derivatæ, velut uno meatu collectæ in unam beatissimam nunc REGINAM fluxerant) quando denique pro tenerrimo, quo complexus est dignissimam sibi hanc *Con-*

A 2

jugem

jugem affectu, REX noster Pientissimus suæ defunctæ ex-
vias Terræ Matri reddidit, ea animi æquitate & christianâ
constantiâ, quam probavit, cum REGINAM SERE-
NISSIMAM suam animam DEO reddidisse intelligebat: Et ec-
ce! qui vigore sui symboli, SUUM CUIQUE, SUUM DEO,
SUUM terræ, *SUUMque optima Regina* reddidit, illi nunc
justissimus Universitatis hujus Arbiter SUUM quoque tri-
buere, & magni doloris ex amissa dilectissima Conjuge Ama-
ritudinem dulcissimi *noni & quadragesimi* NATALIS sui
gaudio commutare voluit. O! læta rerum Metamorphosis!
O Felicitas! quam in durissimo, qui nos occupavit, luctus
horrore vix cogitare, minus promittere nobis poteramus. Vi-
get, singulari in nos DEI Beneficio, SERENISSIMUS
NOSTER REX firmitate & robore corporis inconcusso;
eâque pollet animi præsentîâ, quæ in tanta luctus austeritate
Ei omnino perire potuisset, nisi heroica illa & Regia Virtus
Illum confirmasset. Ex quo quid aliud ominari licebit?
quàm quemadmodum supremum illud Numen moerorem
hunc ad eò magnam excipere jus sit lætitiâ; ita futurum esse,
ut SERENISSIMUS NOSTER REX, quàm diutif-
simè prosperâ confirmatus valetudine, suam dolendi mor-
tem non nisi serò justam occasionem sit præbiturus. Quod
ipsum sicuti omnes boni ut singularem DEI beneficentiam,
hodierna luce, ineffabili mentis accipiunt lætitiâ; ita contineri
non possunt, quin eam felicissimis gratulationum acclama-
tionibus læto animo prosequantur. Applaudunt ingenti huic
felicitati Potentissimæ exterarum Gentium Nationes, & pro-
rumpente lætitiâ quasi obruuntur, quod consentientibus om-
nium votis Ejus indies Gloriam ad altiora produci fastigia
vident, quo sospite suam quoque salutem promoveri non ig-
norant. Advolat ad Gaudii hujus Festivitatem subjectissi-
mus devotorum Civium Numerus, nec ferre vult, ut ab ex-
teris sibi præripi videantur ea cum lætitiâ, tum venerationis
suæ erga Clementissimum suum REGEM argumenta: certam
tim

tim vero quisque in eo versatur totus, ut devotissimi pectoris officia, quæ vel fidei, quæ SERENISSIMO REGI omnes sunt obstricti, vel quæ Divinæ ejus debent Clementiæ, condignis explicare modis valeant. Quando autem eorum, qui SERENISSIMI REGIS NOSTRI sceptro subsunt, ea est conditio, ut, esset absque his, ad faustissimos gratulationum applausus semet semper devinctos sciant; singularem tamen SERENISSIMI REGIS NOSTRI solertiam, quæ Nobilissimum BORUSSICÆ AQUILÆ ORDINEM instituere, justum hoc ipso solidæ virtuti præmium statuere, validissimum per illustres Justitiæ Sacerdotes repagulum iniquis objicere, & hac ipsa ratione salutis omnium subditorum prospicere ita paternè voluit, quis est, qui non ultro fieri debeat, eximiam ingentis lætitiæ materiam ex Regiæ hac institutione nobis fuisse suppeditatam, & non inconvenienter nos acturos, si auspiciatissima DIEI hujus solennia, pro nostro etiam modulo, concelebraturi, dicendorum hac hora materiam ab hoc ipso *Ordine* sumamus,

Patieris ergo, REX AUGUSTISSIME, ut in tanta gratulantium celebritate Tuis laudibus adstreperere, & insignem præcipuè NOBILISSIMI ORDINIS AQUILÆ BORUSSICÆ præstantiam, pro ingenioli mei imbecillitate, luce hac candidissima, delineare sustineam. Licet enim ea sit ejus amplitudo, ut quæ exinde Tuâ virtute, Tuâ pietate, Tuâ, DOMINE, prudentiâ, in REGNUM, quaqua versum patet, BORUSSICUM derivantur BENEFICIA disertissimorum etiam Oratorum vires prostrernere, quid? quod exhaurire possint; recreabit tamen eis me Juvenem excidisse conatibus, quibus exsequendis ne Virorum quidem Præstantissimi se pares animadvertunt.

A vobis autem, *Auditores* &c. eâ, quæ decet, reverentiâ summo opere rogo atque contendo, ut mihi, quæ mea est de vestro in me benevolo Affectu fiducia, exquisitissimis SERENISSIMI REGIS NOSTRI Laudibus pro virili litaturo, vestro attentio-

B

tentio-

tionis favore adesse, & cum exili mei sermonis genere in Fa-
cto hoc SERENISSIMI REGIS NOSTRI, non nisi cum
Univerſo rerum Interitu intermorituro, periclitanti vestrâ
benignitate subvenire non dedignemini.

Si quis, Auditores &c. in recensendis SERENISSI-
MI REGIS NOSTRI heroicis facinoribus aliquanto
accuratiorem impendat operam, Desiderium sanè ardentissi-
mum, quo ab ineunte ferè adolescentia, virtutis sectatores
condignis ornavit præmiis, non postremum sibi vindicare
locum deprehenderit. Namque, ut non numeranda prætermit-
tam exempla, quæ vel manifesta sunt, vel latent, (*amat enim
nonnunquam latere virtus, maximè, qua in conferendis bene-
ficiis versatur*) quàm non emicuit heroica illius indoles, quan-
do vel in aliis Heroibus eandem confirmare, vel in aliis excitare
voluit, instituto Ordine, qui heroico illo *Generostatis* nomi-
ne insignitur? Etsi enim liberior alioquin adolescentia, in qua
tunc quidem temporis versabatur REX NOSTER SERE-
NISSIMUS, minus favere tanto videbatur Operi; tantum
tamen ut obstaret absuit, ut potius eò magis exsereret inna-
tam sibi virtutis cupiditatem, quàm non ignavi, sed fortis & stre-
nui pectoris, qui vel suæ virtutis specimina jam edidissent, vel
ingenitam virtutem probare satagebant, tam egregio Ordinis
præmio dignos judicavit.

Postea quàm autem Divinæ Numinis benignitati pla-
cuit, ut SERENISSIMO FRIDERICO Regia im-
poneretur Corona, Generosa hæc Regii pectoris Vis, quæ al-
tiora spirabat semper, ad excellentissimum perfectionis gra-
dum, modo plane admirabili, processit. Gloriosissimus en-
nim noster REX Regiam sui Coronationem Æternitati con-
secraturus, omnium id censebat aptissimum, ut, quæ à teneris
sibi fuisset animi propensio, Nobilissimi AQUILÆ BORUS-
SICÆ Ordinis Institutione illustraret, & non solum illius,
quem dixi, Ordinis Equites, ut ornata jam virtutis Viros,
magnam partem novo hoc splendore ornaret, sed & alios dein
pro-

probatae virtutis eis adjunderet. Quae sacratissima SERENISSIMI REGIS NOSTRI indoles etfi ad Nobilissimi hujus Ordinis praestantiam haud exiguum attulerit momentum, inuinitatam tamen Augustissimi FRIDERICI pietatis observantiam, praecipuam, non dicam omnem, splendoris hujus gloriam, suo quodam jure, sibi asserere, unanimes omnium consensu quam validissime comprobatur. Haec ipsa enim fuit, quae, ut administra, SERENISSIMO REGI NOSTRO nexu nunquam divellendo conjuncta, mentem Ejus sanctissimam usque eò direxit, ut unice ferè in id intenderet, qui laudatissimam hac ordinis fundatione Regiae suae Dignitatis, unius DEI auxilio ultra omnium mortalium spem sibi concessae, memoria floreat & perennare possit. Quando autem hoc ipsum obtineri non potest sine non fucato solidae pietatis exercitio, & non sine vivida ac constante Christianarum virtutum observatione, quis est? qui mirari jure possit, hoc id ipsum esse, quod in sanctissimis hujus Ordinis constitutionibus ferè secundum à primo esse voluit AUTOR ejus AUGUSTISSIMUS, qui tanto animi ardore, tanta virium contentione in eo totus occupatur, ut ceteris exemplum, quod imitentur, luculentum prodere possit. Quod cum splendore suo oculis non tantum sese ingerat omnium, sed & omnium animos occupare debeat, videre hinc licet, qui debitae in DEUM reverentiae non immemores solius sanctitatis studio imbuti, Christianam, quam profitentur, Religionem, studiosissime defendunt, & prout occasio fert, non vi, non armis solum, sed inconvicta potius mansuetudine propagare allaborant. Cernas denique alios, qui vel amore in proximum excitati, vel SERENISSIMI REGIS NOSTRI & Illustrissimi Ordinis symbolo, brevissimo illo Religionis Christianae compendio, inflammati, omnes suas actiones, omniaque eò referunt consilia, ut humanarum rerum Moderatricis, Divinae Justitiae, ratio quam maxima habeatur. Non terret eos periculum, quo Justitiae Custodibus alterutra pars, quae sibi saltem laesa videtur, invidiam conciliare,

Ornatum verò splendidissimum, de quo, *Domine*, Autoritatem ipsorum tueri, & ne exili aut sordido Amiculorum habitu contemptum sibi apud alios contraherent, ipsis sapienter prospicere voluisti; ad quod, nisi ad amplissimam animi *Tui* sapientiam, referre licebit? Ornat eos Virilis illa Toga purpurei coloris, inter ceteros eminentissimi; Muniuntur Ense validissimo, ut, si qua vim vi repellere teneantur, quæ ipsorum fit in pectore virtus hoc ipso eant comprobatum; surgit denique candidi illa coloris Crista, indicium Heroicæ mentis certissimum. Desinat itaque superba Antiquitas usque eò virtutis ac venerationis præconio suos extollere Heroas, ut singulos Regiæ Dignitatis speciem prætulisse glorietur; Huc certè si processerit, tantis Heroum suorum Cohortibus non pares, sed Regia virtute, Regia Autoritate, Regia Veneratione majorem in modum superiores, summo cum stupore, admirabitur!

Magna, profectò, ea sunt, quæ dixi, Audit. & vel in his proferendis nonnihil, fateor, me sentio defatigatum: verùm, & illud tacendum omnino non est, Tuum, *Domine*, hîc consilium eluxisse statim ita divinum, ut nemo non summam illius Utilitatem viderit, perspexeritque hoc institutum ab omnibus nonnisi cum *Tuæ prudentiæ* admiratione excipi posse. Quod ipsum eos, qui Tibi à Consiliis sunt (non quasi Tu eorum opera indigeas, sed quos, ut ex sapientissimi Regis præscripto sapienter modò agas, audis tantùm) ita excitavit, ut omnia removerentur è medio, quæ salutarî huic negotio aliquam posse moram injicere videbantur. In quibus non postremam contulisti Operam, sed jure meritoque prima tenes (patere Patronorum Venerande, ut in Tuo Legato Te absentem velut præsentem alloquar, & quæ veritas jubet, eloquar) Illustrissime Comes de WARTENBERG, Vir longa Atavorum serie, incredibili rerum experientia, & multorum eorumque insignium in *Augustissimum* FRIDERICUM officiorum Copia, citra invidiam, præstantissime. Ut enim omittam ea, quæ ad Regnum Borusicnm, fundamen-

C

tum

tum & Principium Nobilissimi hujus ordinis orandum contulisti; nemo non confitebitur collocatæ à Te insignis operæ indicium fuisse lucidissimum, quòd REX noster *Sapientissimus*, sub primis statim Ordinis hujus auspiciis, Tibi spectatissimam *Cancellarii* Provinciam conferre non dubitavit; fatigñarus, curæ, quâ hic defungendum est, nonnisi Virum Prudentiæ exquisitissimæ parem esse.

Quòd si verò ex solidis rerum initiis felicissimos omniamur successus; si ex læta agrorum segete optimam frugum messem auguramur; quid non promittere nobis poterimus de Nobilissimi Ordinis AQUILÆ BORUSSICÆ incremento? cujus excellentiam adèd provectam læti jam cernimus, ut altius, quò ascendat, ferè habere non videatur. Prodeant tot Celsissimi Principes, Comites Illustrissimi, Generosissimi Barones & Nobiles, qui sanctissimis Ordinis hujus legibus, legitimâ AUGUSTISSIMI CAPITIS veneratione, subscripserunt, & quot magnifica dederunt suæ Virtutis specimina, tot felicissimi successus argumenta certissima simul protulerunt. Quæ tanta Ordinis hujus Felicitas cùm & in subjectissimos POTENTISSIMI REGIS NOSTRI Cives se diffundat ita non vulgari afficiuntur gaudio, quòd videre ipsi possunt, non soium *Regno Borussico* firma indies accrescere præsidia; sed & Religionis & Justitiæ studium ad Vicinorum penetrare Regiones, quod Tuâ, DOMINE, virtute, Tuâ pietate, Tuâ sapientiâ Tuis in Provinciis florentissimum conspiciunt.

Et quid dicam? FRIDERICE AUGUSTIS-SIME, de immensâ illa gloria, quæ Piissimis Tuis Majoribus magno quidem splendore adfuit; in Regiam verò Tuam familiam tanto cumulo illata est, ut augerine possit, omnino dubium esse debeat: cujus tamen ipsius gloriæ & Tu Tuos Equites participes facere non dubitasti; sicut, quæ ipsorum est virtus, pro eavel augenda, vel conservanda suum ipsorum sanguinem læti profundunt. Nostis, Auditores, Vir-
tutem

tutem Brandenburgicam ad hoc usque productam esse fastigii, ut crudelissimo GALLIARUM REGI, & immatissimo TURCARUM Imperatori terrori sit: quid gloriæ autem nunc eam consecuturam esse putatis? cum Nobilissimo AQUILÆ BORUSSICÆ Ordine, velut acutissimo excitata aculeo, nihil ardui pro *Potentissimi Regni Borusfici & Nobilissimi Ordinis* gloria tentare detrectabit. Solida scilicet hic quæritur gloria, ad quam grassata est superiore anno, plenis quasi velis, celebrata PRINCIPIS ANHALTINI, *Borusficarum Copiarum Ducis fortissimi*, Virtus, & suo prænuñciavit exemplo, ad quam alta evchenda veniat Nobilitatis culmina, quæ sub *Ordinis* hujus initis tanta sui specimina edidisset. Hærebat *Princeps* hic *Serenissimus* in prælio illo ad *Hochstadium*, vel *Æternitate dignissimo*, satis dubius: Irruebant lectissimæ *Gallorum Bavarorumque* copiæ, virtute dicam? an amientiâ plane ineffabili: Adstabat egregia quidem, sed hoste aliquanto inferior *Borusficorum* militum manus: Nullum tamen constantissimi juxta ac præsentissimi animi DUCIS omittebat officium. Occursabat furibundis hostium insultibus: retinebat suos, quos retro agi videbat, & eò tandem proficiebat Virtutis, ut cruentissimâ hostium strage edita, se non indignum Nobilissimi hujus *Ordinis* membrum comprobaret: illud eximæ suæ fortitudinis relinquens monumentum, quod non ulla temporum vetustate poterit deleri.

Non parvam quoque gloriæ expectationem Magna illa Imperatorum bellicorum Nomina ostentare videntur, quæ tu, *Domine*, hoc anno in *Nobilissimi Ordinis AQUILÆ BORUSSICÆ* societatem recipienda existimasti. Non marcescere patietur Generosissimus ille *Baro* de THÜNGEN Laudis suæ adoream, quam deportavit certè clarissimam, quando in difficillima *Landavia* oppugnatione à *Copiis Borussicis* ita validè confirmatus fuit.

Excitabitur, *Domine*, ad gloriæ hujus stadium, in quo
C 2 ita

ita gloriôsè adhuc versatus est, decurrendum Gener TUIUS Charissimus, Celsissimum inter Juvenes Principes ornamentum, PRINCEPS HASSIÆ *Hereditarius*, partâ ad eandem *Hochstadium* laureâ, quæ vel omnes Græcorum Romanorumque Imperatorum Tropæa & Triumphos si non antecellere, saltem cum illis comparari posse videtur. Crescet Virtus Principis hujus excellentissima, quæ hactenus in juvene mascula, non ulla abrepta exstitit temeritate. Crescet in immensum illa generosa indoles, quam & hostes & amici admirantur, & cum primis florentissima Belgarum Republica suo pretio æstimavit, quando *Herois* hujus mota Virtute & prudentia militari, quæ ipsi incomparabilis est, non exiguam illi copiarum suarum partem commisit.

Et quid opus est multis hîc agere verbis, ubi rerum testimonîa, tanto numero, adsunt, ut nemo, qui æquo oculo omnia intuetur, dicere vel velit, vel possit, tantam Nobilissimi Ordinis AQUILÆ BORUSSICÆ non esse Gloriam, non tantam ejus Excellentiam, ut prædicari ita debeat: quin potius fatebitur, si vel omnes simul Ordines, qui per Universum terrarum orbem vel floruerunt, vel etiam nunc florent, in unum huc coëgeris, eum Dignitate, & Præstantia veterum nulli esse postponendum. Quod ipsum etsi latere queat neminem qui ante actorum monumenta, & ea cum primis, quæ ad hanc materiam spectant, evoluit; quid tamen vetat, quo minus delectu eorum habito, nonnullos insigniores Ordines nominemus, ut *oppositis*, quomodo in Philosophorum loquuntur scholis, *juxta se positis contraria magis elucescant*, pateatque, quantum æra lupinis existent. Prodeat ergo in medium Ordo ille *Templariorum*, *Melitenensis*, *S. Johannis* celeberrimus, adjungatur *Aurei Velleris*, & *Sancti Jacobi*: nec omitantur ceteri, quorum vel major est apud nos notitia, vel ætas recentior: Certè pauci pio innituntur fundamento; multos barbarorum excitavit metus, plurimi autem vanæ debent originem superstitioni

tioni. In nonnullis sacratissimæ sanctissimorum, ut audiunt, Divi Petri Successorum manifestè apparent artes, quando ignorantia & superstitione laicorum, quos vocant, ab usi, justam aliorum Principum potentiam infregerunt, ut injustam suæ Dominationis libidinem eo securius exercere ipsis liceret. Quando autem reliquorum quidam ad levioris momenti casum originem suam referre debeant; nonnullorum verò natales fabulis debeantur; in quibusdam etiã neglecta videatur ratio honestatis, mirari profectò non subit, ex quasi *sexaginta* Ordinibus eorum ita paucos superesse; quod ipsum eos levissimo superstructos fundamento ita manifestè docet, quàm nunc sol ille ferè meridianus omnium oculos sua luce perstringit. Ex quo contra ea Nobilissimi Ordinis AQUILÆ BORUSSICÆ elucet præstantia, quando non vanis initiis, non inanibus Pontificiorum superstitionibus, non malis perversorum Politicorum dolis, sed REGI, purissimæ Christianorum fidei addicto, circa clarissimam novi Regni foundationem non sine præsentissimo DEI auxilio, gloriosissimum suum ortum adscribit. Habeant illi itaque suam sibi superstitionem; Gloriantur fuerint in vana Palæstinæ recuperatione, unde tot hominum non orta tantùm calamitas; sed & sanguis stupendorum penè exercituum frustra est effusus. Pergant nonnulli detestandæ Pontificiæ sedis astutiæ, vel, ut audit, Politicæ velificari: Religiosè celebrent alii suas solennitates, quæ, quòd firmo non nituntur talo, suo tempore finem habebunt: Remanebunt ea, Domine, Nobilissimo Tuo ordini immortalia Laudis præconia, quod Te Duce, Te Auspice, in solius DEI Gloriam, & proximi commoda, & rerum nostrarum prosperitatem, successu ad eò felici intenderit.

Quæ tam insignis *Nobilissimi Ordinis* hujus *Præstantia*, cum ab innata *Augustissimi REGIS Nostri* virtute

D

tute

rute profecta, singulari ejusdem prudentia ad tanta sui pro-
cesserit incrementa, ut vel omni tempore maximis quibus-
que laudum generibus efferri mereatur & celebrari; quid ad
aequitatem magis accedere existimatis, *Auditores*, quam ut
jucundissimam ejus memoriam *Exoptatissima hac Luce*,
ovanti potissimum animo, recolamus. Illa enim est fausta
& prospera Dies, qua ante quadraginta & octo annos mira-
culo praegnans & grvida singulari bonitate natura Augustis-
simum FRIDERICUM, qui immortalia Facinora editu-
rus esset, felicissimo partu enixa est: documento clarissimo,
Dies ea si non illuxisset, futurum fuisse, ut, veluti aliorum,
ita & hujus facti gloria, in Nobilissimo AQUILAE BO-
RUSSICAE Ordine fundando, destitueretur. Gratulan-
tur itaque sibi, REX Potentissime, de insigni DIEI hu-
jus felicitate, omnes cum Exteri, tum praecipue Nobilissi-
mus Ordo AQUILAE BORUSSICAE, infinitus deni-
que numerus subjectorum Tuorum, quod Te non modò
incolumem, non modò optimam valetudine virefcentem; sed
& salvam supremi Ordinis MAGISTRI, Tuam Domine,
tutelam, lucem hac suavissima ipsis liceat contueri. Perterrita
ima ipsorum peccata inenarrabilis & non reprimendus gau-
dii impetus, quod Tuam FRIDERICE Augustissime, Ma-
jestatem, de tanta *Nobilissimi Ordinis* hujus accessione adeò
feliciter salutare valeant. Incenduntur expectatione incre-
dibili, quemadmodum Tua, Domine, sapientia auspiciatissi-
mum Tuum NATALEM, ex diebus Inaugurationis in
AQUILAE BORUSSICAE Ordinem recipendorum
esse voluit; ita ordinem hunc Tua cum salute (quam Divina
Tibi Providentia concesserit diutissimam!) ut ad haec usque
tempora, ita & posthac ad condigna sibi incrementa pro-
gressurum.

Facit modò supremus ille Mundi Arbiter, ut spes haec a-
deò

deò felicissime concepta non minori felicitate nobis respondeat! Faxit, ut DIEI hujus solennitas, quam devotissimis jam prosequimur gratulationibus, multos abhinc annos uberiore cum lætitia semper recurrat! DEUS Te servet! REX SAPIENTISSIME, quia Tua in salutē & subditorum Tuorum & universæ Europæ, inter tot bellorum calamitates, nititur salus. DEUS Te servet! REX AUGUSTISSIME, quòd Tua Virtute Nobilissimi AQUILÆ BORUSSICÆ Ordinis sempiterna gloria effulgescet. Vive & Tu, FRIDERICE WILHELME, Imago tanti Parentis absolutissima! Vive! Magna Patriæ Spes: & quæ Nobilissimus AQUILÆ BORUSSICÆ Ordo, quæ fidelissima Civium Tuorum pectora, quæ christianus orbis de Te conceperunt, Tuis Virtutibus longè exsuperet. Supera Fortitudine ALEXANDROS: Supera felicitate AUGUSTOS; Supera probitate TRAJANOS! ut, quæ virtutum magnitudo *Augustissimo Tuo* floret PARENTI, non in Eo aliquando creptam, sed à Te gloriosissimè expressam intuentes lætitiis omnibus ovemus atque læti triumphemus!

S. D. G.

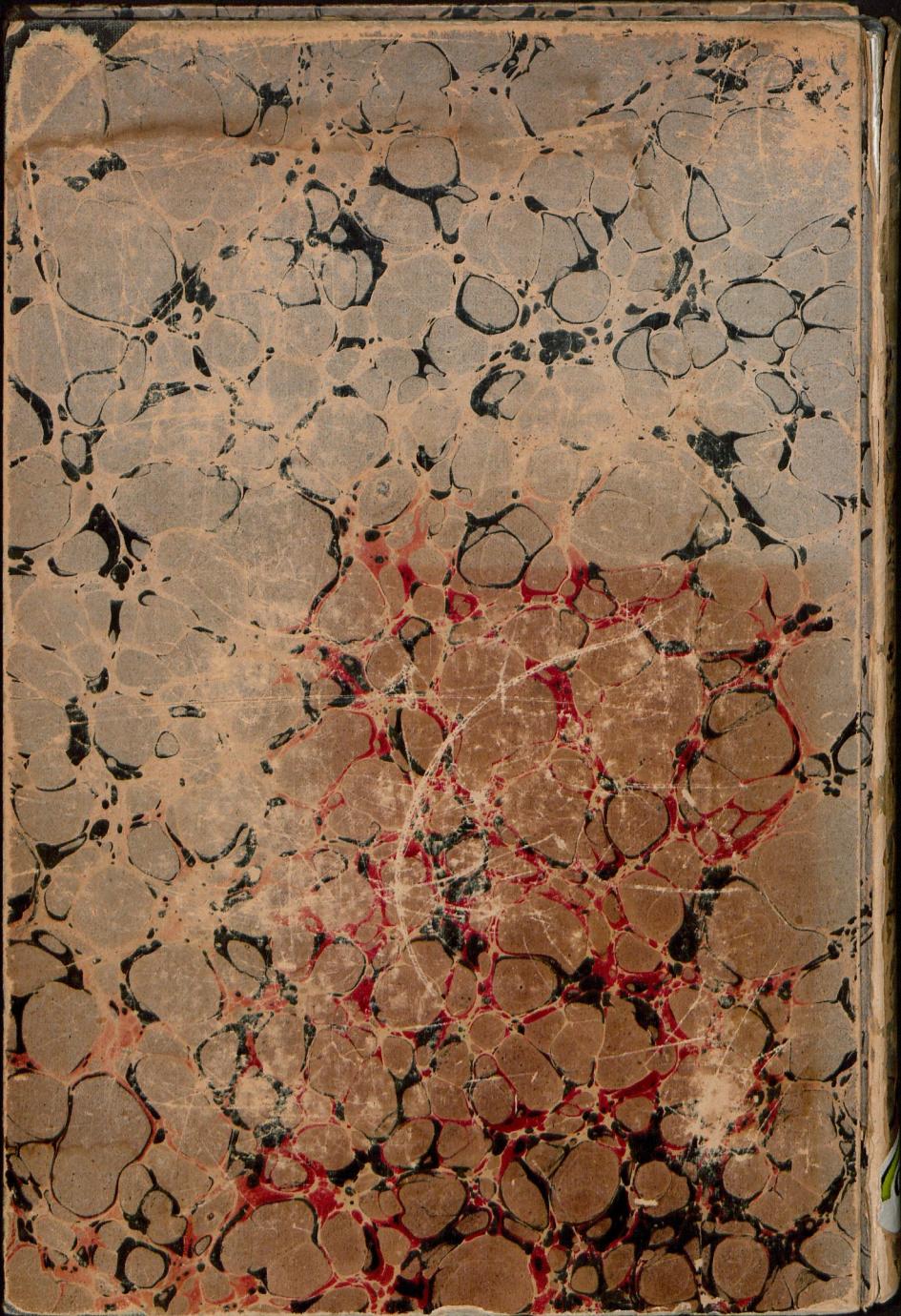

Gb 1053

\$ 40

1077

PANEGYRICUS
de
Insigni Nobilissimi ORDINIS A-
QUILÆ BORUSSICÆ
præstantia,

quem in

*AUGUSTISSIMI & POTENTISSIMI
PRINCIPIS ac DOMINI,*

DOMINI
FRIDERICI
REGIS BORUSSICÆ,

&c. &c. &c.

NATALI quadragesimo nono

sub auspiciis

T. T.

D. JOHANNIS MEIERI,

In Gymnafii Regio-Joachimici Auditorio Majori

Die XIII. Julii MDCCV.

publicè dixit

HEINRICUS WILHELMUS HOLTZENDORFF,
Berolinensis.

COLONIAE MARCHICAE,

Typis ULRICI LIEBPERTI, Regii Typographi.

